

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY

ELEANOR SHARPSTON

prednesené 7. marca 2013 (1)

Vec C-219/12

Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

proti

Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Linz

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko)]

„DPH – Definícia ‚hospodárskej činnosti‘ – Fotovoltaické zariadenie namontované na streche rodinného domu – Predaj elektrickej energie dodávateľovi, ktorý zásobuje domácnosť elektrickou energiou“

1. Vlastník domu si namontoval fotovoltaické (solárne panelové) zariadenie na výrobu elektrickej energie, ktoré však nemá skladovaciu kapacitu. Jeho ročná produkcia je nižšia ako ročná spotreba domácnosti. Vlastník domu uzavrel zmluvu s dodávateľom elektrickej energie, podľa ktorej predáva elektrinu tomuto dodávateľovi, ktorý tiež zásobuje domácnosť elektrickou energiou. Keže vlastník domu sa domnieva, že predaj jeho elektrickej energie predstavuje hospodársku činnosť, domáha sa vrátenia dane z pridanej hodnoty (ale len „DPH“) zaplatenej na vstupe za zariadenie a jeho montáž. Verwaltungsgerichtshof (Vyšší správny súd) (Rakúsko) chce vedieť, či je tento prístup správny.

Šiesta smernica o DPH

2. Predmetné solárne panely boli namontované v roku 2005, keď bola relevantným právnym predpisom Únie šiesta smernica o DPH(2). Osobitný význam majú ale uvedené ustanovenia.(3)

3. Podľa článku 2 dodávka tovaru alebo služieb za protihodnotu v rámci územia štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká, podlieha DPH.

4. Článok 4 ods. 1 definuje „zdaniteľnú osobu“ ako „osobu, ktorá nezávisle na ubovoňom mieste vykonáva hospodársku činnosť bližšie určenú v odseku 2, odhliadajúc od účelu a výsledkov tejto činnosti“. Podľa článku 4 ods. 2 sú hospodárske činnosti „všetky činnosti výrobcov, obchodníkov a osôb poskytujúcich služby, vrátane banských a poľnohospodárskych činností a činností jednotlivých profesií. Aj využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely nadobúdania zisku z nich na nepretržitom základe [nadobúdania pravidelného príjmu z nich – *neoficiálny preklad*] sa bude tiež považovať za hospodársku činnosť“.

5. Podľa článku 5 ods. 1 dodávka tovarov je „prevod práva nakladať s hmotným majetkom na

iného majiteľa [nakladať s hmotným majetkom ako vlastník – *neoficiálny preklad*]", zatiaľ čo článok 5 ods. 2 stanovuje, že elektrický prúd sa má považovať za hmotný majetok. Článok 5 ods. 6 stanovuje: „Aplikácia tovaru predstavujúceho časť podnikateľských aktív zdaniteľnej osoby touto osobou na účely jej osobného využitia alebo na účely osobného využitia jej zamestnancov, bezplatné poskytnutie tohto tovaru k dispozícii alebo jeho aplikácia na účely iné ako podnikateľské, kde daň z pridanej hodnoty za príslušný tovar alebo za jeho súčasti bola úplne alebo čiastočne odpustená, sa bude považovať za poskytnutie tovaru za úhradu. ...“

6. Článok 11 A ods. 1 písm. a) stanovuje všeobecné pravidlo, že základom dane má byť „všetko, čo predstavuje protihodnotu, ktorú získal alebo získa dodávateľ od kupujúceho, od zákazníka alebo od tretej strany za tento tovar alebo služby vrátane dotácií priamo súvisiacich s cenou tohto tovaru alebo služieb“. V súvislosti s dodávkami uvedenými v článku 5 ods. 6 však článok 11 A ods. 1 písm. b) stanovuje, že základom dane má byť „nákupná cena tovaru alebo podobného tovaru alebo, ak nákupná cena neexistuje, režijná cena stanovená v cene dodávky“.

7. Článok 17(4) („Vznik a rozsah práva na odpustenie“) najmä stanovuje:

„1. Právo na odpustenie dane vzniká v cene vyrubenia odpustiteľnej dane [v okamihu, keď sa odpustiteľná daň stane splatnou – *neoficiálny preklad*].

2. Pokiaľ sa týka tovaru a služieb, ktoré sú použité na účely zdaniteľných transakcií, zdaniteľná osoba musí byť oprávnená, aby odpustila daň, ktorú je povinná zaplatiť:

a) daň z pridanej hodnoty, ktorá je splatná alebo bola zaplatená s ohľadom na tovar alebo služby, ktoré jej boli alebo majú byť dodané v tuzemsku inou zdaniteľnou osobou;

...“

8. Článok 20 stanovuje, že výška odpustov dane zaplatenej na vstupe sa má v prípade potreby opraviť:

„1. Pôvodné odpustené čiastky treba vyrovnať [opraviť – *neoficiálny preklad*] podľa pravidiel ustanovených jednotlivými členskými štátmi, obzvlášť tam, kde:

...

b) po predložení daňového priznania sa objavia isté zmeny vo faktoroch, ktoré boli použité na určenie odpustiteľnej sumy...

2. V prípade investičných tovarov sa vyrovnanie [oprava – *neoficiálny preklad*] rozloží do obdobia 5 rokov vrátane roku získania tovaru alebo jeho výroby. Ročná úprava dane sa realizuje len do výšky jednej pätiny dane vyrubenej za tovar. Táto úprava sa má vykonať na základe odchýliek v odpustoch dane za jednotlivé roky v porovnaní k roku, kedy bol tovar zakúpený alebo vyrobený.

...“

9. ?lánok 24 napokon dovo?uje ?lenským štátom zavies? alebo ponecha? v platnosti ur?ité osobitné schémy, vrátane oslobodenia od dane alebo da?ovej ú?avy pre malé podniky za ur?itých podmienok. ?lánok 24 ods. 2 osobitne dovo?uje, aby boli podniky, ktorých ro?ný obrat je nižší ako stanovená ?iastka, oslobodené od DPH. ?lánok 24 ods. 5 stanovuje: „Zdanite?ná osoba oslobodená od dane nemusí [nie je oprávnená – *neoficiálny preklad*] robi? odpo?et dane pod?a ustanovení v ?lánku 17, ani nemusí [nie je oprávnená – *neoficiálny preklad*] uvádza? da? na svojich faktúrach.“

10. Relevantná stanovená ?iastka na ú?ely ?lánku 24 ods. 2 sa v ?lenských štátoch zna?ne líši pod?a dátumu pristúpenia alebo úrovne limitov DPH uplat?ovaných pred nadobudnutím ú?innosti šiestej smernice.(5) Niektoré ?lenské štáty vôbec neuplat?ujú schému pre malé podniky, zatiaľ ?o iné uplat?ujú limit ro?ného obratu nad 70 000 eur. V Rakúsku je takouto stanovenou ?iastkou ?istý ro?ný obrat nepresahujúci 30 000 eur(6) a uplat?uje sa automaticky, pokiaľ sa subjekt nerozhodne pre registráciu pre da?(7).

Skutkové okolnosti, konanie a prejudiciálna otázka

11. Pod?a návrhu na za?atie prejudiciálneho konania si pán Fuchs, vlastník domu, ktorého sa týka konanie vo veci samej, v roku 2005 namontoval na strechu svojho domu solárne panely. V dome nie je nijaké zariadenie na uskladnenie elektrickej energie. Všetka vyrobená elektrická energia sa dodáva do verejnej siete, pričom elektrická energia, ktorá je potrebná v domácnosti, sa znovu odkúpi za rovnakú cenu, za akú sa dodáva, konkrétne 0,181 eura, vrátane DPH vo výške 20 % v oboch prípadoch. Pán Fuchs si kúpil a namontoval zariadenie za cenu 38 367,76 eura, vrátane DPH vo výške 20 %, ktorá predstavuje 6 394,63 eura. Na montáž dostal jednorazovú podporu vo výške 19 020 eur.

12. V návrhu na za?atie prejudiciálneho konania sa tiež uvádza, že od roku 2005 do roku 2008 domácnos? pána Fuchsa spotrebovala približne 44 600 kWh elektrickej energie a že z celkového množstva elektrickej energie, ktoré počas celého obdobia vyrobilo jeho fotovoltické zariadenie, konkrétne 19 801 kWh, dodal 11 156 kWh do verejnej elektrickej siete a sám priamo spotreboval(8) 8 645 kWh. Počas prvých piatich mesiacov prevádzky zariadenia v roku 2005 sa vyrobilo 2 829 kWh a do siete sa dodalo 1 986 kWh.

13. Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr (Finan?ný úrad Freistadt Rohrbach Urfahr; ?alej len „Finanzamt“) vydal pánovi Fuchsovi výmer na DPH za rok 2005, v ktorom mu nepriznal právo na odpo?et dane zaplatenej na vstupe. Pán Fuchs podal odvolanie na Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Nezávislý finan?ný senát, pobočka Linec; ?alej len „Unabhängiger Finanzsenat“), ktorý mu priznal da?ovú poh?adávkou vo výške 6 309,29 eura. Táto suma bola vypo?ítaná započítaním dane zaplatenej na vstupe z nákladov na zariadenie vo výške 6 394,63 eura na da? vo výške 85,34 eura zaplatenú na výstupe zo všetkej elektrickej energie vyrobenej týmto zariadením (tak dodanej do siete, ako aj spotrebovanej domácnos?ou) v roku 2005.

14. Finanzamt podal proti tomuto rozhodnutiu dovolanie na vnútroštátny súd, ktorý položil túto prejudiciálnu otázku:

„Predstavuje prevádzkovanie fotovoltického zariadenia, ktoré je pripojené k sieti, nemá vlastnú kapacitu na uskladnenie elektrickej energie, nachádza sa na súkromnom rodinnom dome alebo pri ?om a je technicky dimenzované tak, že výroba elektriny zo zariadenia je trvalo nižšia ako množstvo elektriny, ktorú prevádzkovate? zariadenia celkovo spotrebuje na súkromné ú?ely v rodinnom dome, ‚hospodársku ?innosť‘ prevádzkovate?a zariadenia v zmysle ?lánku 4 [šiestej smernice]?“

15. Rakúska a nemecká vláda a Komisia predložili písomné pripomienky. Nik nepožiadala o ústne pojednávanie, a preto sa nekonalo.

Posúdenie

Úvodné úvahy

16. Otázka, ktorú položil Verwaltungsgerichtshof, je obmedzená na to, či dodávka elektrickej energie do verejnej siete osobou v postavení pána Fuchsa predstavuje „hospodársku činnosť“ na účely DPH. Vysvetlím, prečo zastávam názor, že je to tak. Hoci táto odpoveď môže slúžiť na rozhodnutie sporu, ktorý je predmetom konania vo veci samej, existujú ďalšie aspekty, ktoré môže byť potrebné zohľadniť v situácii pána Fuchsa a aj v podobných situáciách.

17. V prvom rade poznamenávam, že nie je celkom jasné, ako presne funguje systém pána Fuchsa. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa jednak uvádza, že všetka vyrobená elektrická energia sa dodáva do siete, a jednak sa v ňom uvádza, že od roku 2005 do roku 2008 sa časť dodávala do siete a zvyšok priamo spotrebovala domácnosť.

18. V reakcii na žiadosť Súdneho dvora Verwaltungsgerichtshof do určitej miery objasnil túto situáciu. Zdá sa, že Unabhängiger Finanzsenat dospel k skutkovému zisteniu, že všetka vyrobená elektrická energia bola dodaná do verejnej siete a že 8 645 kWh, o ktorých bolo uvedené, že ich spotrebovala „priamo“ domácnosť, bolo spotrebovaných súčasne s dodaním rovnakého množstva elektrickej energie do siete. Vnútroštátny súd vychádza z tohto predpokladu, ale uvádza, že Finanzamt spochybňuje zistenie, ku ktorému dospel Unabhängiger Finanzsenat, a tvrdí, že spotreba pána Fuchsa sa pokrýva v prvom rade zo solárnych panelov, pričom v prípade potreby sa doplní zo siete, a že do siete sa dodáva len množstvo elektrickej energie, ktoré prekračuje potreby domácnosti (keď panely vyrábajú viac, ako domácnosť spotrebuje).

19. Verwaltungsgerichtshof sa domnieva, že rozdiel medzi týmito dvoma situáciami je na účely veci, o ktorej má rozhodnúť, irelevantný. Považujem však za užitočné preskúmať ustanovenia šiestej smernice z hľadiska rôznych možných situácií.

Existencia hospodárskej činnosti

20. Súdny dvor rozhodol, že pojem „hospodárske činnosti“ stanovený v článku 4 ods. 2 šiestej smernice má veľmi široký rozsah pôsobnosti a objektívny charakter v tom zmysle, že činnosť je posudzovaná sama osebe nezávisle od jej cieľov alebo jej výsledkov. Činnosť sa tak vo všeobecnosti považuje za hospodársku, ak má pravidelný charakter a je vykonávaná za odmenu, ktorú poberá ten, kto ju uskutočňuje.(9)

21. Podľa článku 5 ods. 2 šiestej smernice je elektrická energia hmotným majetkom. Pán Fuchs prostredníctvom svojich solárnych panelov vyrába elektrickú energiu. Túto elektrickú energiu dodáva za odplatu svojmu prevádzkovateľovi siete. Preto ide v zásade o zdanie dodávku tovaru. Výroba a dodávka nie sú pravidelné, ale uskutočňujú sa „na pravidelnom základe“. Uskutočňujú sa už niekoľko rokov. Kým solárne panely budú fungovať a pán Fuchs bude mať stále uzavretú zmluvu so svojím prevádzkovateľom siete, elektrická energia sa bude naďalej vyrábať vždy, keď bude vhodné denné svetlo a povetnostné podmienky, a naďalej sa bude dodávať do siete v súlade s uvedenými záväzkami.

22. Z informácií uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania je tiež jasné, že zámerom pána Fuchsa je aspoň čiastočne získať príjem z dodávky elektrickej energie. Aj keď je konkrétnym výsledkom len zníženie jeho faktúry za elektrickú energiu, toto zníženie vyplýva zo

započítania príjmu, ktorý mu má vyplatiť prevádzkovateľ siete, na platby, ktoré má zaplatiť prevádzkovateľovi, a práve tento príjem chce pán Fuchs na pravidelnom základe získavať zo svojich dodávok.

23. Podľa môjho názoru v tomto prípade nie je relevantné, že fotovoltaické zariadenie je dimenzované tak, že pokrýva časť potrieb domácnosti, ale neprodukuje systematický prebytok, ktorý by bol vždy na predaj bez ohľadu na spotrebu domácnosti.

24. Otázka, či činnosť smeruje k získaniu stáleho príjmu, je skutkovou otázkou, ktorú treba posúdiť s prihliadnutím na všetky informácie dostupné v prejednávanej veci, medzi ktoré patrí najmä povaha predmetného majetku.(10)

25. V tomto prípade pán Fuchs používa svoje fotovoltaické zariadenie na dodávku všetkej vyrobenej elektrickej energie alebo jej časti (v závislosti od správnych skutkových okolností) prevádzkovateľovi siete a uzavrel s týmto prevádzkovateľom zmluvu, podľa ktorej sa elektrická energia dodáva za odplatu. Ide objektívne o hospodársku činnosť. Nešlo by však o hospodársku činnosť, ak by bolo zariadenie dimenzované len na zásobovanie domácnosti – napríklad s batériami na uskladnenie akejkoľvek dočasnej prebytovej produkcie na neskoršie použitie a prípadne s mechanizmom na odber elektrickej energie zo siete počas dočasného výpadku, no bez mechanizmu na dodávku elektrickej energie do siete.

26. V tejto súvislosti nesúhlasím s tvrdením rakúskej vlády, že tieto dva typy zariadení majú natoľko podobnú povahu, že sa na účely DPH musia posudzovať rovnako. Ako som poznamenala, ide o objektívne posúdenie. Medzi zariadením dimenzovaným len na zásobovanie domácnosti elektrickou energiou a zariadením dimenzovaným na dodávku celej jeho produkcie alebo jej časti do elektrickej siete za odplatu existuje objektívny rozdiel, ktorý je relevantný na klasifikáciu hospodárskej činnosti. Chápeť politické argumenty, ktoré uvádza táto vláda (že jeden typ fotovoltaického zariadenia by prostredníctvom odpisu DPH zaplatenej na vstupe nemal získať vyššiu podporu z verejných prostriedkov ako iný typ). Domnievam sa však, že takúto politiku by bolo možné realizovať inými prostriedkami, napríklad vylúčením možnosti dobrovoľnej registrácie pre daň(11) alebo úpravou podpory poskytovanej na montáž takýchto zariadení(12), bez narušenia objektívnej definície hospodárskej činnosti.

27. Preto zastávam názor, že pán Fuchs vykonáva hospodársku činnosť (výrobu elektrickej energie a/alebo prevádzku solárnych panelov s cieľom získať z nej stály príjem) v zmysle článku 4 ods. 2 šiestej smernice a v dôsledku toho je zdaniteľnou osobou v zmysle článku 4 ods. 1.

28. Rovnaký záver možno totiž vyvodiť z toho, ako samotné rakúske daňové orgány posudzujú predmetné transakcie na daňové účely. Vnútroštátny súd uvádza, že z dodávok pána Fuchsa prevádzkovateľovi siete sa vyberá DPH. DPH podliehajú len dodávky uskutočnené zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká. Z toho vyplýva, že ak pán Fuchs uskutočňuje zdaniteľné dodávky, musí byť zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká. Názor daňového orgánu tak, ako je uvedený v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, a názor rakúskej vlády tak, ako ho opísala Súdny dvor (konkrétne že pán Fuchs koná ako súkromná osoba), nie je v súlade s výberom DPH z elektrickej energie, ktorú pán Fuchs dodáva.

29. Pán Fuchs v rozsahu, v akom koná ako zdaniteľná osoba, jednoznačne podlieha všetkým pravidlám práva Únie a vnútroštátneho práva, ktoré upravujú práva a povinnosti zdaniteľných osôb.

Možnosť odpísať daň zaplatenú na vstupe

30. V konaní pred vnútroštátnym súdom nejde len o to, či prevádzka solárnych panelov pána

Fuchsa predstavuje hospodársku činnosť, ale – čo je dôležitejšie – o to, či má pán Fuchs právo na odpodet DPH zaplatenej na vstupe za nákup panelov od DPH zaplatenej na výstupe zo svojich dodávok elektrickej energie prevádzkovateľovi siete.

31. Ak by jediným účelom transakcie bola dodávka elektrickej energie za odplatu do siete, odpoveď by bola v zásade kladná. Ako sa uvádza v článku 17 ods. 1 a ods. 2 písm. a) šiestej smernice, pán Fuchs ako zdaniteľná osoba by mal právo odpodítať od dane, ktorú má zaplatiť zo svojich zdaniteľných plnení na výstupe (dodávka elektrickej energie), daň zaplatenú na vstupe za tovary a služby, ktoré mu dodala iná zdaniteľná osoba (konkrétne solárne panely a ich montáž) a ktoré používa na účely týchto plnení. Právo na odpodet by navyše vzniklo už vtedy, keď nastala splatnosť dane na vstupe.

32. Treba však mať na zreteli, že osoba, ktorá dodáva len množstvo elektrickej energie, ktoré vyrábajú solárne panely pána Fuchsa, by v mnohých členských štátoch pravdepodobne neprekročila limit na registráciu pre daň. Táto osoba by teda v súlade s článkom 24 ods. 5 šiestej smernice nemohla vyrubiť daň na výstupe alebo odpodítať daň zaplatenú na vstupe. V prípade pána Fuchsa dodávky neprekračujú limit pre zdanenie platný v Rakúsku. Keďže sa však z týchto dodávok vyberá DPH, treba predpokladať, že pán Fuchs sa rozhodol pre registráciu pre daň⁽¹³⁾, na základe čoho má právo na odpodet. Ak totiž rakúske orgány uznali, že pán Fuchs sa môže rozhodnúť pre registráciu pre daň, je to ďalší dôkaz, že ho považovali za osobu, ktorá vykonáva hospodársku činnosť, keďže dobrovoľná registrácia pre daň je vylúčená v súvislosti s činnosťou, ktorá nespadá do pôsobnosti DPH⁽¹⁴⁾.

33. V každom prípade, jediným cieľom činnosti nie je možno dodávka elektriny za protihodnotu do siete. Približne 44 % vyrobenej elektriny môže spotrebovať domácnosť pána Fuchsa, prípadne bez dodania tejto energie do siete.⁽¹⁵⁾ Ak je to tak, túto skutočnosť treba tiež vziať do úvahy pri posudzovaní uplatnenia práva na odpodet.

34. V súvislosti s hospodárskou činnosťou dodávky elektrickej energie treba považovať solárne panely za investičné tovary v zmysle šiestej smernice. Súdny dvor vymedzil investičné tovary na účely DPH ako tovary, „ktoré sa používajú na ekonomickú činnosť a vyznačujú sa svojou stálou povahou a hodnotou, čo spôsobuje, že výdavky na ich nadobudnutie nie sú obvykle zaúčtované ako bežné výdavky, ale sa odpisujú v priebehu viacerých účtovných období“.⁽¹⁶⁾

35. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak sa investičný majetok používa tak na podnikateľské, ako aj na súkromné účely (ako je to asi v tomto prípade), zdaniteľná osoba má pre potreby DPH na výber buď zahrnúť tento tovar v celom rozsahu do majetku svojho podniku, alebo ho zachovať v celom rozsahu vo svojom súkromnom majetku, a tak ho úplne vylúčiť zo systému DPH alebo ho zahrnúť do svojho podniku iba v rozsahu, v akom ho skutočne používa na podnikateľskú činnosť.⁽¹⁷⁾

36. Spôsob, akým možno uplatniť právo na odpodet v súvislosti so solárnymi panelmi, ktorých produkcia sa používa čiastočne na súkromné účely (priama spotreba, ktorá neprechádza cez sieť) a čiastočne na podnikateľské účely (dodávka do siete za odplatu), bude preto závisieť okrem iného od zaradenia týchto panelov do obchodného alebo súkromného majetku dotknutej osoby.

37. Po prvé, ak solárne panely zostanú v celom rozsahu v súkromnom majetku, sú úplne vylúčené zo systému DPH a nemôže vzniknúť otázka odpodtu.⁽¹⁸⁾ Možno dodať, že to isté by platilo v prípade samostatného fotovoltaického zariadenia, ktoré by nebolo pripojené k sieti a zásobovalo by len domácnosť. V takom prípade by nešlo o nijakú hospodársku činnosť a nijakú zdaniteľnú dodávku.

38. Po druhé, ak sú solárne panely v celom rozsahu zahrnuté do obchodného majetku vlastníka domu ako zdaniteľnej osoby (čo je možno tak v prejednávanej príhode), právo na odpodet zostáva nedotknuté, ale má to vplyv na posudzovanie elektrickej energie spotrebovanej jeho domácnosťou na účely DPH. Túto elektrickú energiu treba potom považovať za tovar dodaný jeho podnikom na jeho súkromné použitie, ktorý sa spravuje článkom 5 ods. 6 šiestej smernice, a preto podlieha DPH.

39. Základom dane bude teda podľa článku 11 A ods. 1 písm. b) „nákupná cena tovaru alebo podobného tovaru alebo, ak nákupná cena neexistuje, režijná cena stanovená v case dodávky“. Keže za predpokladu, že vlastník domu dodáva elektrinu sám sebe, tovar (konkrétne predmetná elektrina) nekupuje, ale dodáva sám sebe, základom dane musí byť buď nákupná cena podobného tovaru (konkrétne elektrina kúpená zo siete), alebo režijná cena stanovená v case dodávky. Možno si položiť otázku, či v prípade, ak možno vypočítať skutočnú režijnú cenu, je vhodné použiť nákupnú cenu podobného tovaru, ktorá môže byť vyššia alebo nižšia ako režijná cena. V prejednávanej príhode by pravdepodobne bola režijná cena vyššia, aspoň počas niekoľkých prvých rokov. Hoci súhlasné výrobné náklady (napríklad na údržbu) môžu byť veľmi nízke, treba vziať do úvahy aj cenu panelov a ich montáže amortizovaných za príslušné obdobie. Pravdepodobne by sa tým zvýšila cena na kWh, a teda aj suma DPH, ktorá sa má zaplatiť za elektrickú energiu vyrobenú solárnymi panelmi a spotrebovanú domácnosťou počas obdobia amortizácie.

40. Po tretie, ak sú solárne panely zahrnuté do obchodného majetku vlastníka domu ako zdaniteľnej osoby len v rozsahu, v akom sa skutočne používajú na výrobu elektrickej energie dodávanej prevádzkovateľovi siete, právo na odpodet možno uplatniť len v tomto rozsahu. Ťažkosti však môžu vzniknúť v prípade, ak by sa pomer elektrickej energie dodávanej do domácnosti a elektrickej energie dodávanej do siete podstatne menil. V takom prípade by mohlo byť vhodné použiť opravný postup podľa článku 20 ods. 2 šiestej smernice.(19)

41. Chcela by som však poukázať na to, že konanie vo veci samej sa týka nadobudnutia a montáže solárnych panelov v roku 2005, keď zdaniteľné osoby boli oprávnené (a dokonca povinné) zaradiť investičné tovary buď do súkromného, alebo obchodného majetku. Od roku 2010 článok 168a ods. 2 smernice 2006/112 dovoľuje členským štátom stanoviť, že výdavky na tovar, ktorý je súčasťou majetku podniku, možno odpodítať len do tej miery, v akej sa používa na účely podnikateľskej činnosti zdaniteľnej osoby.(20)

42. Napokon by som chcela poznamenať, že v rozsahu, v akom je pán Fuchs oprávnený odpodítať DPH zaplatenú na vstupe za solárne panely, môže vzniknúť otázka, či na odpodítateľnú sumu môže mať podpora vo výške 19 020 eur vplyv.(21) Takýto prístup sa však zdá byť v rozpore s rozsudkom Súdneho dvora vo veci Komisia/Francúzsko(22).

Návrh

43. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy zastávam názor, že Súdny dvor by mal odpovedať na otázku, ktorú položil Verwaltungsgerichtshof, v tomto zmysle:

Prevádzkovanie fotovoltaiického zariadenia, ktoré je pripojené k sieti a nachádza sa na súkromnom rodinnom dome alebo pri ňom, predstavuje hospodársku činnosť v zmysle článku 4 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia v rozsahu, v akom sa elektrická energia vyrobená týmto zariadením dodáva do siete za odplatu. Za týchto okolností možno dať zaplatenú na vstupe za nadobudnutie zariadenia odpodítať od dane vyúčtovanej na výstupe za dodávku elektrickej energie do siete v súlade so

všetkými ustanoveniami tejto smernice, ktoré upravujú takýto odpoveť.

1 – Jazyk prednesu: angličtina.

2 – Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23, v znení zmien a doplnení; ďalej len „šiesta smernica“). S účinnosťou od 1. januára 2007 bola zrušená a nahradená smernicou Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1; ďalej len „smernica 2006/112“), ktorá obsahuje prepracovanú štruktúru a znenie uplatniteľných ustanovení o DPH bez toho, aby v zásade prinášala podstatné zmeny.

3 – Pozri teraz tieto ustanovenia smernice 2006/112: článok 1 ods. 2, článok 9 ods. 1, článok 14 ods. 1, článok 15 ods. 1 a články 16, 74, 167, 168, 168a a 281 až 291.

4 – Zmenený a doplnený článkom 28f zavedeným smernicou Rady 91/680/EHS zo 16. decembra 1991, ktorou sa doplní spoločný systém dane z pridanej hodnoty, mení a doplní smernica 77/388/EHS s cieľom zrušiť daňové hranice (Ú. v. ES L 376, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 160).

5 – Pozri teraz články 284 až 287 smernice 2006/112.

6 – § 6 ods. 1 pododsek 27 Umsatzsteuergesetz (zákon o dani z obratu) z roku 1994.

7 – § 6 ods. 3 toho istého zákona.

8 – Pozri ďalej body 17 a 18 týchto návrhov.

9 – Rozsudok z 29. októbra 2009, Komisia/Fínsko (C-246/08, Zb. s. I-10605, bod 37 a citovaná judikatúra).

10 – Pozri rozsudok z 19. júla 2012, Rídlis (C-263/11, bod 33 a citovanú judikatúru).

11 – Pozri body 10 a 32 týchto návrhov.

12 – Pozri bod 12 týchto návrhov.

13 – Pozri bod 10 týchto návrhov.

14 – Pozri bod 28 vyššie.

15 – Pozri bod 18 vyššie.

16 – Pozri naposledy rozsudok zo 16. februára 2012, Eon Aset Menidjunt (C-118/11, bod 35 a citovanú judikatúru).

17 – Pozri naposledy rozsudok zo 16. februára 2012, Van Laarhoven (C-594/10, bod 25 a citovanú judikatúru). Pozri však aj bod 41 týchto návrhov.

18 – Pozri body 58, 75 a 76 návrhov, ktoré predniesol generálny advokát Jacobs 20. januára 2005 vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 14. júla 2005, Charles a Charles-Tijmens (C-434/03, Zb. s. I-7037).

19 – Pozri bod 8 vyššie. Pozri tiež rozsudok zo 14. septembra 2012, Wollny (C-72/05, Zb. s. I-

8297).

20 – Pozri smernicu Rady 2009/162/EÚ z 22. decembra 2009, ktorou sa menia a dopĺňajú niektoré ustanovenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 10, s. 14).

21 – Pozri bod 12 týchto návrhov.

22 – Vec C-243/03, Zb. s. I-8411.